

Lời đề dẫn

Sau khi tập hồi ký “Những kỷ niệm nghề châm cứu, thuốc Nam” của tôi hoàn thành được phần đầu, nhân ngày 20 tháng 11 năm 2005, tôi đ• cho anh chị em môn sinh các khoá sao chép. Tôi cũng sao chép một số bản, đem tặng bạn bè.

Những ý kiến phản hồi cho biết, 30 câu truyện là 30 bài kinh nghiệm chữa bệnh rất cụ thể, rất có ích cho người trong nghề.

Đầu năm 2006, Hội người cao tuổi Việt Nam, gửi giấy mừng thọ 70 tuổi cho tôi. Tôi chợt thấy thời gian còn lại ở đời của mình rất đáng quý. Tôi phải ghi lại những gì trước khi tuổi già có thể làm tôi quên đi. Mong muốn những kỷ niệm của cá nhân tôi sẽ đem lại một đôi điều có ích cho mọi người, nên tôi đã ghi lại được thêm 34 mẫu truyện nữa, đó cũng là 34 bài kinh nghiệm chữa bệnh.

Với 30 truyện ở tập trước, có thêm 34 truyện ở tập này, gộp lại thành 64 truyện. Trong đó, có nội dung của nhiều mặt bệnh và phép chữa bệnh ở đủ các khoa: Nam, phụ, lão, ấu, ngoại cảm, nội thương ...

Có bạn hỏi tôi : “Đã qua hơn 40 năm, chắc hẳn, số người được ông chữa cho khỏi bệnh, không phải chỉ có 64. Nhưng vì sao những chuyện ông viết lại, ông đã dừng ở con số đó?” Tôi trả lời người bạn của tôi rằng : Kinh Dịch có 64 quẻ, mỗi quẻ gồm 2 quái, quái thượng và quái hạ. Mỗi quái lại có 3 hào, vị chi mỗi quẻ dịch có 6 hào. Do vị trí của hào dương, hào âm ở trong mỗi quái khác nhau, biến hoá âm dương đó làm cho kinh Dịch đủ sức diễn tả mọi biến hoá của vạn sự, vạn vật trong vũ trụ. Người làm tướng, nhờ có tài biến hoá âm dương của quân cơ, quân ngũ ở 8 cửa trận, nên đã vây hãm được quân địch. Chúng ở trong trận đồ bát quái trùng trùng, điệp điệp mà không tìm thấy lối ra. Cuối cùng, chúng đành chịu bó gối quy hàng. 64 câu truyện tôi viết lại, tuyệt nhiên không có ý định làm ra y án. Vì đã là y án, tất phải có dương án, âm án. 64 phương huyết trong truyện được tôi ngụ ý như 64 quẻ Dịch. Mỗi huyết trong một phương được coi như một hào trong quẻ dịch. Một huyết trong mỗi phương khác nhau, lại dùng đến tác dụng chủ trị khác nhau của nó, như sử dụng tính chất âm dương khác nhau của mỗi hào, trong mỗi quái của quẻ Dịch. Nhưng về truyện, lại là những kỷ niệm rất riêng tư, đáng nhớ, ở nhiều thời gian và hoàn cảnh sống khác nhau của đời tôi.

Trong các truyện kể trên, còn một điều tôi tâm đắc là: “Muốn chữa bệnh bằng châm cứu đạt kết quả, phải chẩn đoán đúng, lấy huyết đúng, và làm thủ

pháp châm kim đúng. Về phía người bệnh, cần phải đặt lòng tin vào thầy thuốc và tuân theo những điều thầy thuốc hướng dẫn kiên khem trong ăn uống, sinh hoạt, nghỉ ngơi...” Những kinh nghiệm tôi đã viết ra đó, tuy có nói đến các thủ pháp, nhưng chưa nói cụ thể thao tác khác nhau của từng thủ pháp khác nhau. Cho nên ở cuối tập này, tôi trích thêm phần “Thủ pháp bổ, tả của châm kim” trong sách “Cẩm nang chẩn trị Đông y – Dùng thuốc và châm cứu” đưa vào cho trọn vẹn mong muốn của tôi.

Bạn bè và đồng nghiệp đọc tập hồi ký này, xin cho tôi đôi lời chỉ giáo. Tôi thật lòng cảm tạ.